

תת"ע 346/05/17 - מדינת ישראל נגד אוחנה עופר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 346-05-17 מדינת ישראל נ' אוחנה עופר
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוחנה עופר

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מהאשמה שיוחסה לו מחמת הספק.

1. העובדות המוסכמות

ביום 16.3.17 שעה 11.40 הנאשם נהג רכב בכביש 431 ופנה שמאלה בצומת עם כביש 4311 מנתיב בו חץ המורה ישר בלבד. בגין עבירה זו קיבל דו"ח קנס אותו שילם (משוטרים מתנדבים שהיו בצומת).

בחלוף זמן שלא ידוע לבימ"ש (על הדו"ח רשום 30.4.17), קיבל הנאשם דו"ח נוסף שעניינו "אי ציות לשוטר במדים שהורה לך לעצור בהרמת יד..." (ראה האישום).

את רכב הנאשם עצר במרחק מה מהצומת אזרח בשם עודד ריסמן (ראה ת/1) והשוטרים הגיעו זמן מה לאחר מכן.

2. העובדות השנויות במחלוקת

המאשימה טוענת כי הנאשם חלף על פני שני השוטרים שהיו מימינו (לאחר הפנייה שמאלה) והתעלם בנפנוף יד מאות השוטר (עת/1) לעצור. **הנאשם** טוען כי לא היה כל סימן וכי כלל לא ראה השוטרים עת פנה שמאלה.

לאחר ששמעתי עדויות השוטרים ומולם עדות הנאשם, נותרו ספקות. משמע המאשימה לא הוכיחה האשמה מעבר לספק סביר.

להלן פירוט הספקות

עת/1 ועת/2 (שניהם כאמור מתנדבי משא"ז) סתרו עצמם מספר נקודות - חלקן משמעותיות, חלקן פחות והאזרח שעצר את רכב הנאשם לא זומן לעדות אף שעדותו מהותית וחשובה.

א. עת/1 ציין בת/1 כי הרכב נעצר ע"י אזרח שראה האירוע (ראה גם פרו' עמ' 7 שו' 3 ושו' 15). עת/1 גם מוסר שהיה ניתוק בקשר עין לכמה דקות 3 - 4 דקות. (פרו' עמ' 8 שו' 10 - 29). לא רק זאת מעיד עת/1 כי לא היה להם (לשוטרים) מספר הרכב העבריין (פרו' עמ' 8 שו' 24).

עת/2 העיד ואף רשם בנ/1:

"...שמרנו איתו על קשר עין". (ראה גם פרו' עמ' 13 שו' 15 - 16 ועמ' 14 שו' 3). בנוסף העיד ע.ת. 2 כי כלל לא זוכר אזרח שעצר את רכב הנאשם (פרו' עמ' 13 שו' 30 - 31).

ב. עת/1 מעיד כי הנאשם נעצר בחלוף 100-150 מהצומת (פרו' עמ' 7 שו' 27).

עת/2 העיד כי רכב הנאשם נעצר בין 500 מ' לק"מ מהצומת. מעבר להפרשי המרחקים שאינם עקרוניים, שהרי מדובר בהערכה, יש משמעות למרחק

באשר לשאלה אם נשמר קשר עין אם לא, בנסיבות של כביש בינעירוני סביר כעדות עת/1 שהמרחק היה גדול מ-150 מ' ושלא נשמר קשר עין רצוף.

ג. עת/1 שהיה הדומיננטי בין השוטרים, לא ציין כי לבש מדים ואף לא ציין בת/1 כי סימן לנאשם לעצור וכיצד.

עת/1 רשם: "נכנסתי לתוך הכביש כדי לעצור את הרכב. הנהג הסתכל עליי והמשיך..."

עת/2 ציין בנ/1 כי עת/1 לבש מדים וכובע וסימן לנאשם לעצור. גם עת/1 לא פרט בנ/1 כיצד עת/1 סימן לנאשם לעצור.

אני ער לכך שבעדותם ביהמ"ש הן עת/1 והן עת/2 ציינו כי הסימון היה ביד. (ראה פרו' עמ' 6

ש' 10 ושו' 16 ופרו' עמ' 16 שו' 10 ושו' 14).

העדות בביהמ"ש אינה יכולה להשלים פרטים מהותיים שלא צוינו בדו"ח, כאשר העדויות נמסרו
למעלה משנה מהאירוע.

ד. פרטי האזרח נרשמו בת/1 לרבות טלפון ומשהמאשימה בחרה שלא לגבות ממנו עדות ולהעידו
אין לה להלין אלא לעצמה. אציין, כי עדות האזרח מהותית, שכן מניתוח העדויות עולה כי
האזרח יכול היה לראות אם היה אות עצור מצד עת/1 ועל אופן התנהלות הנאשם בהמשך
ובנוסף יכול היה להסיר הספקות באשר לניתוק/אי ניתוק קשר העין בין הרכב העבריין והרכב
שעצר בהמשך הדרך.

4. סיכומם של דברים, מאחר ונותרו ספקות אשר לאות השוטר ואשר לקשר העין ובנוסף אשר לשאלה
אם עת/1 היה במדים אם לאו, הנאשם זכאי מהאשמה שיוחסה לו וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים

המזכירות: לשלוח עותק מהכרעת הדין לצדדים ולבטל המועד הקבוע.